

Alexandre Forcades. JOAN CELIA

SETMANA · ECONOMIA

Alexandre Forcades, conseller d'Economia del Govern Balear, en unes declaracions a un diari mallorquí, considerava: "el sistema de finançament necessita una reforma immediata; en aquests moments estam en una situació límit". Per un altre costat, Forcades va avançar que els pressupostos de l'any vinent podrien acostar-se als 35.000 milions de pessetes. Interrogat per què es manté en el nou govern, va dir: "perquè sóc nacionalista; un nacionalista que dintre del màxim respecte a la Constitució, vol aconseguir un autèntic País Balear".

Claudio Boada.

RAFA GIL

Claudio Boada, ex-president del Banco Hispano-Americano, ha estat nomenat president de la junta de Barcelona Centre Financer Europeu. Una de les primeres declaracions de Boada, una vegada nomenat president, ha estat que volia aconseguir per a Barcelona la seu del Banc Central Europeu. Altres membres de la junta directiva són Josep Serna (president de la Borsa de Barcelona), Saturnino Anfosso (de l'Institut d'Anàlisi i Inversions) i Carles Tusquets (del Cercle d'Economia). En la constitució de la nova junta, el conseller Macià Alavedra va ressaltar "l'eficàcia que significa la cooperació de les institucions amb la societat civil", si bé va assenyalar: "recuperar Barcelona com a centre financer no serà fàcil".

Caigudes des de l'Olimp

Des que Barcelona va ser nominada seu olímpica ha sofert un gran canvi urbanístic i arquitectònic. Barcelona s'ha omplert de grues, de ciment, de quitrà, de maons i bigues... i és que la ciutat havia de construir, encara, o rehabilitar, la majoria de les seues on s'han d'efectuar les proves. La feina s'havia de fer ràpid, i no era poca la que hi havia: el Palau Sant Jordi, les viles i l'Anella Olímpica, els cinturons de ronda... Era hora de posar mans a l'obra, i mai més ben dit. Però faltaven mans, faltava formació, faltaven dies.

La importància d'unes obres com les olímpiques exigeix assegurar el mínim de risc i la màxima seguretat. I en això tant d'interès tenien els treballadors i sindicats com les empreses adjudicatàries, els organitzadors dels Jocs i les administracions. És per això que, entre altres mesures, es va crear, pel gener del 1988, la Comissió de Seguretat i Higiene, un organisme únic a l'estat, en què participen Vila Olímpica SA (VOSA), Holding Olímpic SA (HOMSA), la Federació Catalana de la Construcció i els sindicats CCOO i UGT. Les administracions solament tutel·len.

Una de les funcions de la Comissió és la de vetllar perquè tots els contractes d'adjudicació d'obres tinguin una clàusula que salvaguardi els drets laborals dels contractistes per a fer complir les ordenances, i cada projecte d'obra ha d'anar acompanyat obligatòriament d'un projecte de Seguretat i Higiene. A la Vila Olímpica, a més, hi ha hagut permanentment una representació dels sindicats i una infermeria amb una ambulància per atendre els accidents que s'hi produïssin. Des de l'any 1984, quan van iniciar-se les obres preolímpiques de Montjuïc, fins avui només hi ha hagut sis accidents mortals, 13 accidents greus i força més de lleus. "Això és un èxit" -afirmen des d'HOLSA-, car, en funció del que diuen les estadístiques, solament a Montjuïc hauria d'haver hagut 10 morts, quan únicament n'hi ha hagut un. I és que hi ha un control constant sobre les empreses contractistes (16 empreses contractades i més de 200 de sub-

Des que es van iniciar les obres pre-olímpiques han hagut sis accidents mortals. D. UMBERT

contractades).

Si a Montjuïc hi ha hagut un mort, a la Vila Olímpica n'hi ha hagut tres. Ara, el volum d'obra a la Vila (200.000 milions de pessetes i 150 hectàrees) és quatre vegades superior al de Montjuïc (amb 25.000 milions de pessetes). A més, a la Vila Olímpica és on hi ha hagut més concentració de treballadors, prop de 4.000 i, en canvi, a Montjuïc no passaven de 2.000 quan el Palau Sant Jordi estava en obres. En la construcció dels diversos trams dels cinturons de ronda (30 quilòmetres) hi ha hagut dos morts, l'un a Sant Andreu i l'altre a la plaça de Borràs, al mes de juny propassat.

Encara amb les estadístiques, els accidents del sector se solen produir havent dinat, després de grans àpats i de bons xerrics de vi o de gotes de cervesa, més el cigalo del final. En aquest cas les estadístiques tenien raó, i així els accidents de la Vila Olímpica i de Montjuïc s'han produït després de dinar. Hi ha estudis que també assenyalen que "el 65% dels accidents del sector són deguts a una planificació de l'obra deficient, en la fase de projecte; és a dir, que es podien haver previst i evitat", segons el cap del Servei de Seguretat i Higiene de Catalunya, Mariano Unceta. Aquest podria ser el cas del de la plaça de Borràs, l'únic en què el jutge ha obert diligències.

El sector de la construcció en

els últims anys ha tingut un fort augment de sinistres i és un dels sectors considerat de risc. De fet, "cada any moren entre 50 i 60 persones, gairebé un mort per setmana", afirmen fonts de CCOO. Les dades facilitades per l'Inspecció de Treball a Barcelona també indiquen un augment del 15% en els dos últims anys, quan el nombre de treballadors en el sector és d'uns 130 a 140.000 treballadors, un 2% de la població catalana.

També incideix en la seguretat la formació dels treballadors i, indirectament, la seva procedència; i és que, com comenta Florentino Rodríguez, responsable de la federació de seguretat d'UGT, "a la Vila Olímpica mateix, treballa força gent que ha vingut de fora, i aquesta gent es preocupa menys de la seguretat que de treballar moltes hores i fer més diners".

Que vinguin treballadors de fora, però, és degut a la manca de mà d'obra especialitzada d'aquí. Així, segons fonts de CCOO, el 30% dels encofradors que treballen a les obres olímpiques són de Galícia, que és d'on han vingut el major nombre de treballadors, però també n'hi ha d'Andalusia, Extremadura, Portugal i Argentina. El que no s'ha donat, finalment, ha estat l'allau de treballadors provinents de l'est d'Europa, fet aquest, que preocupa a la Inspecció de Treball.

S. M.